

Lilltoga hon tjänte på konungens gård
Vore jag så fager som Toga lilla var.
Hon tjänte där så länge, hon tjänte i sju år.
Lilltoga var konungens frilla ---

Dalskog, Dls.

Liungman 32 s. 11-12

På mig så vaktar fader, på mig så vaktar mor,
på mig så vaktar syster och så min lilla bror. ---

Veinge, Hall.

VFF 132 s. 26

Ja, det var höge herr Berneris,
han red sig till Iselanns konung.
Å det var Iselanns konung,
han ute för Berneris stodo.
För än ståndar skogen i blommor. ---

Tanum, Bh1.

VFF 137 s. 1-7

Så laga de till bröllop i dagarna tre,
å inte ville bruden på brudgummen se,
uti rosen. ---

Naverstad, Bhl.

VFF 1007 s. 19-20

MUI.29

Herr Lagerman och Emma, de möttes på en bro,
de lovade varandra sin ära och sin tro.
Men de rodde um tid. ---

Brastad, Bhl.

VFF 1010 s. 49-53

Ja, eftersom du har en begäran till mig
och jag tror att du håller mig kär.
Så rid då genast hem till min kära faders gård
och med äran begär mig då där ---

Töftedal, Dls.

VFF 1546 s. 1-5

Riddar-~~rik~~ (10)

En riddersman han satt i sin borg och drack mjöd,
Med mage så stor och näsa så röd.

Han satt där i en våldsmakt och gamman,
Men trälarna de arma, de ledο svår nöd. ---

Lane-Ryr, Bh1.

VFF 1579 s. 8-9

Lill Karin stod i buren och göl,
Herremin! Hon sjunger fagrare än göken göl,
Sommar och äng.
Och alla små fåglar de sjunga så väl. ---

Ödsmål, Bhl.

VFF 1689 s. 39

Den snövita springare
Nyss in på arenan man lett
Än dansar ett tjugande väsen
Dit in som en älva så lätt ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 101

Riddare

Stolts Gundla hon rider söder i med ö? ---

Hon skickade sin sven till honom iklädd kvinnodräkt.

Han kände på den ungersvens bröst.

I lärer vara unger I har inte börja växt ---

Håbol, Dls.

IFGH 1160 s. 8

Frågsmått

Anders Magnis Magnisson,
han är så fin och vacker,
å han har en rosenhy. ---

Fridhem, Vgl.

IFGH 1188 s. 28

Herr Adlind och Elisa de möttes åt på en bro.
Så viljen i med rosorna hålla.
De lovade varandra sin kärlek och sin tro,
ty hågen han lekte för dem båda ---

Eskilsäter, Värml.

IFGH 2306 s. 53-56

Jungfrun hon tvättar sig vitast som mjölk,
jag har fått en friare, och den är utav folk ---

Ånimskog, Dls.

IFGH 2352 s. 83

17
Herr Lager han tjänte i konungens gård,
I varen väl mo: i femton veckor och därtill ett år,
Tjäna troget sa Jon. Ja vån det skall kosta mig
det rödaste gull, ja följer sa Jon. ---

Västergötland.

IFGH 3075 s. 1-7

JUNGFRUN OCH RÖVARE

Där bodde sju rövare allt uti en skog
emellan bergen de höga.

De rövade en jungfru så däjelig och vän,
på jorden fanns inte hennes like ---

Köla, Värml.

IFGH 5804 s. 6-9

Sjömännen de lade sina åror till att ro,
och jungfrun hon vrider händer uti blod, uti blod,
och jungfrun hon vrider sina händer uti blod. ---

Fjärestad, Sk.

IFGH 4443 s. 3-5

[Herr Samsingen han sadlar upp sin gångare grå,
över borde.

Han lyster sig att rida till frillans gård.

Jag leker väl än om jag torde. ---

Ytterby, Bhl.

IFGH 5789 s. 29

Herr Bengt förde Sigrid, skön Sigrid allt fram
till dans i den skimrande sal
När kungen, den svartsjuke, detta förnam
då krymte hans hjärta av kval ---

Köla, Värml.

IFGH 5800 s. 1-8

Det var den stolta Gunnela,
hon skulle till kyrkan fara,
det var den rike Palme,
ville henne med våldena taga ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 171-174

Av döden bleknad ligger den ryske kejsaren,
han som på jorden varit den store härskaren.
Fast millioner aktat hans vink som av en gud,
så har han själv måst lyda den stränga dödens bud -
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 86-88 5977

Jungfrun hon frågade sin moder om lov
om hon finge gå till de vilda böljor blå ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 267-268

Drottning Dama hon ligger i Rimkinen sjuk,
hon tänker sig till Rimstaden komma.
Och alla de fruar i Rimkinen var,
de månde för drottning Dama stånda ---

Tisselskog, Dls.

IFGH 6007 s. 15-17

1-119
Ros lilla, Ros lilla troloven i mig,
med all äran och dygd!

Och viljen I lova att aldrig svika mig!
I finnen väl både ro^sor och liljor. ---

Västergötland.

Liungman 44 s. 2

En julnatt

Herr Erik han rider helt tyst och aflén
I julnattens heliga timma.
Då ser han den väldiga jättesten
På ödsliga heden glimma. ---

Kville, Bhl.

VFF 14 s. 3-8